

R O Z H O D N U T I E

Odvolací disciplinárny senát v zložení z predsedu JUDr. Stanislava Libanta a členov JUDr. Evy Behranovej, JUDr. Jozefa Švarca, JUDr. Ivana Kochanského a JUDr. Karola Poslucha, **v disciplinárnej veci proti JUDr. E. U., sudcovi X, o odvolaní predsedu X** proti rozhodnutiu Disciplinárneho senátu zo dňa 24. marca 2017, sp. zn. 2 Ds 2/2016, **na verejnom zasadnutí konanom dňa 07. decembra 2017 v Bratislave, takto**

r o z h o d o l :

I.

Podľa § 131 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. zákona o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej iba zákon o sudcoch a prísediacich) sa,

z r u š u j e

rozhodnutie Disciplinárneho senátu zo dňa 24.03.2017 sp. zn. 2 Ds 2/2016 **v časti**, že:

ako sudca pre prípravné konanie po žiadosti obv. N.I. o prepustenie z väzby na slobodu, ktorá bola na okresný súd doručená dňa 22. decembra 2015 rozhodol uznesením sp. zn. 0Tp 181/2015 zo dňa 10. februára 2016 a x spis na rozhodnutie o sťažnosti predložil až 23. marca 2016 v dôsledku čoho bol obv. N.I. uznesením x 4Tpo 11/2016 zo dňa 1. apríla 2016 prepustený na slobodu.

II.

Sudca x **JUDr. E.U.**, narodený x, bytom x,

s a u z n á v a v i n n ý m, ž e

ako sudca pre prípravné konanie x konajúci v jemu pridelenej veci 0Tp/181/2015 o žiadosti obvineného N.I. o prepustenie z väzby na slobodu, doručenej súdu dňa 22. decembra 2015, rozhodol až dňa 10. februára 2016 a spis na rozhodnutie o sťažnosti obvineného podanej proti uzneseniu x, predložil x až 23. marca 2016 a v dôsledku tohto konania (vynímajúc obdobie od 25. januára 2016 do 7. februára 2016) bol obvinený N. I. uznesením x 4Tpo 11/2016 zo dňa 1. apríla 2016 prepustený na slobodu,

t e d a

v pridelenej veci nekonal plynulo a bez zbytočných prieťahov, čím zavinil prieťahy v súdnom konaní,

č í m s p á c h a l

závažné disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 2 písm. g) zákona o sudcoch a prísediacich

z a t o m u u k l a d á

podľa § 117 ods. 5 písm. b/ zákona o sudcoch a prísediacich **disciplinárne opatrenie – zníženie funkčného platu o 50% na obdobie 3 (troch) mesiacov.**

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozhodnutím Disciplinárny senát podľa § 129 ods. 4 o sudcoch a prísediacich oslobodil JUDr. E. U., sudcu x, disciplinárne stíhaného na základe návrhu na začatie disciplinárneho konania, podaného predsedom x pre závažné disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 2 písm. g/ zákona o sudcoch a prísediacich, ktorého sa menovaný sudca mal podľa podaného návrhu na začatie disciplinárneho konania dopustiť tak, že :

1/

ako sudca pre prípravné konanie o žiadosti obv. N. I. o prepustenie z väzby na slobodu, ktorá bola na okresný súd doručená dňa 22. decembra 2015 rozhodol uznesením spis. zn. 0Tp 181/2015 zo dňa 10. februára 2016 a x spis na rozhodnutie o sťažnosti predložil až 23. marca 2016 v dôsledku čoho bol obv. N. I. uznesením x4Tpo 11/2016 zo dňa 1. apríla 2016 prepustený na slobodu,

2/

ako sudca pre prípravné konanie vzal do väzby obv. O. A. uznesením spis zn. 0Tp 33/2016 zo dňa 19. februára 2016 a x spis na rozhodnutie o sťažnosti predložil až 30. marca 2016, v dôsledku čoho bol obvinený O. A. uznesením x spis. zn. 3Tpo 18/2016 zo dňa 6. apríla 2016 prepustený na slobodu,

pretože sa sudca disciplinárneho previnenia nedopustil.

Predmetné rozhodnutie Disciplinárneho senátu v celom rozsahu napadol odvolaním predseda x, ktoré aj riadne odôvodnil tým, že

ak aj disciplinárny senát dospel k záveru, že na prekročení lehoty rozhodovania o žiadosti o prepustenie z väzby participovali aj iné subjekty, nielen disciplinárne stíhaný sudca, je potrebné ale poukázať na skutočnosť, z ktorej jednoznačne vyplýva pochybenie iba disciplinárne stíhaného sudcu, pričom k tomuto pochybeniu nijakou mierou nemohol prispieť, ani ho ovplyvniť niekto iný. Žiadosť obvineného o prepustenie z väzby bola v danej veci predložená okresnému súdu dňa 22. decembra 2015. Disciplinárne stíhaný sudca rozhodol o tejto žiadosti až dňa 10. februára 2016 a predmetné rozhodnutie písomne vypracoval až dňa 03. marca 2016, pričom na poštovú prepravu bolo toto rozhodnutie podané až dňa 09. marca 2016. Od okamihu vyhlásenia rozhodnutia do momentu jeho písomného vypracovania uplynulo 22 dní a ďalších 6 dní uplynulo, kým bolo rozhodnutie

dané na poštovú prepravu, čo predstavuje lehotu takmer jedného mesiaca. Aj disciplinárny senát mal za preukázané, že v tomto časovom období disciplinárne stíhaný sudca nebol práceneschopný, nečerpal dovolenku, ani na jeho strane neexistovali iné prekážky, ktoré by mali viesť k povinnosti súdu zabezpečiť participáciu iného sudcu, či zamestnanca súdu na procese rozhodovania v danej veci (t. j. na vydanie rozhodnutia).

S poukazom na naznačené skutkové súvislosti, tak závery disciplinárneho senátu, že disciplinárne stíhaný sudca sa disciplinárneho previnenia nedopustil neobstoja. Za daných okolností je tu daná jednoznačná zodpovednosť disciplinárne stíhaného sudcu a to tým, že si nesplnil svoje povinnosti riadne a svedomito a v konkrétne pridelenej veci (osobitne poukázal na to, že ide o väzobnú vec) nekonal plynulo bez zbytočných prieťahov tak, ako mu to ukladá ustanovenie § 30 ods. 4 zákona o sudcoch a prísediacich, čo v praxi zodpovední sudcovia praktizujú tak, že rozhodnutie vo väzobnej veci vyhotovia v ten istý deň, resp. nasledujúci deň. Z uvedeného teda vyplýva, že uznesenie po vyhlásení vypracoval a dal na poštovú prepravu vo väzobnej veci až po uplynutí takmer jedného mesiaca, konal v rozpore s povinnosťami sudcu a v konečnom dôsledku aj s judikatúrou NS SR, ÚS SR, ESLP, podľa ktorej konanie o každom návrhu vo väzobnej veci má trvať na obidvoch stupňoch súdov maximálne jeden mesiac (t. j. na jednom stupni 15 dní). Uvedená skutočnosť teda jasne preukazuje, že disciplinárne stíhaný sudca zaviniel konanie, ktoré malo za následok prieťahy v súdnom konaní, čím spáchal závažné disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 2, písm. g/ zákona o sudcoch a prísediacich.

Ďalej uviedol, že svoje rozhodnutie disciplinárny senát k druhému skutku odôvodnil tým, že vzhľadom na dokazovaním zistené skutočnosti nemá za preukázané ani len čiastočné zavinenie disciplinárne stíhaného sudcu, teda ani spáchanie disciplinárneho previnenia kladeného mu za vinu. Disciplinárny senát poukazuje na to, že disciplinárne stíhaný sudca v danej veci konal ihneď, pričom nemal preukázateľne žiadnu vinu na tom, že vec bola nadriadenému súdu so sťažnosťou obvineného predložená po viac než mesiaci od jeho rozhodnutia. Ani s takýmto záverom disciplinárneho senátu sa navrhovateľ nestotožnil a tento záver podľa neho nenachádza oporu v skutkových zisteniach a taktiež nenachádza oporu ani v právnych predpisoch. Navrhovateľ poukázal na povinnosti sudcu a jeho zodpovednosť za organizáciu práce a chod činnosti celého súdneho oddelenia. V danej veci išlo o väzobnú vec a bolo zákonnou povinnosťou venovať jej zvýšenú pozornosť. Disciplinárne stíhaný sudca musel mať vedomosť o tom, že rozhodnutie z 19. februára 2016

nemá predložené na podpis, takže neobstojí jeho obrana, že spisy asistentka mala založené pod inými spismi. Disciplinárne stíhaný sudca si mal plniť povinnosti vyplývajúce z § 30 ods. 4 zákona o sudcoch a prísediacich, jednalo sa o väzobnú vec, malo byť rozhodnuté neodkladne a bez zbytočných prietahov mal byť spis predložený nadriadenému súdu na rozhodnutie, čo sa však nestalo a z uvedeného vyplýva, že disciplinárne stíhaný sudca sa aj v tomto prípade dopustil závažného disciplinárneho previnenia v zmysle § 116 ods. 2, písm. g/ zákona o sudcoch a prísediacich.

Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolateľ navrhol, aby Odvolací disciplinárny senát rozhodnutie Disciplinárneho senátu sp. zn. 2 Ds 2/2016 z 24. marca 2017 zrušil v plnom rozsahu a uznal disciplinárne stíhaného sudcu JUD. E. U. za vinného zo závažného disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 2, písm. g/ zákona o sudcoch a prísediacich a uložil mu primeranú sankciu, resp. po zrušení vrátil vec na opätovné prejednanie a rozhodnutie prvostupňovému Disciplinárnemu senátu.

Na verejnom zasadnutí Odvolacieho disciplinárneho senátu navrhovateľ uviedol nad rámec podaného odvolania, že disciplinárne stíhaný sudca porušil svoje základné povinnosti vyplývajúce mu z ustanovenia § 30 ods. 4 zákona o sudcoch a prísediacich, odvolal sa aj na ustanovenie § 13 ods. 1 zákona o súdoch, kde je uvedená štruktúra súdu, súdneho oddelenia, ďalej doložil do spisu kópiu záznamu zo súdneho manažmentu Súdy – trestná agenda – 0Tp/181/2015 – história, z ktorého vyplýva, že spis bol potom, čo napadol na x „prekliknutý“ objektívne dňa 28.12.2015 na sudcu s uvedením veci „žiadosť o prepustenie z väzby“. Potom, čo disciplinárne stíhaný sudca vo veci 10.02.2016 rozhodol uznesením, z tejto kópie vyplýva i to, že dňa 12.02.2016 bol naňho prekliknutý spis s povinnosťou diktovať uznesenie. Navrhovateľ vzal na svoju zodpovednosť fakt, že v priebehu práceneschopnosti JUDr. U od 25.01.2016 do 07.02.2016 vo veci nekonal z rozvrhu práce povinný sudca, avšak poukázal aj na ďalšiu skutočnosť, že aj po vrátení JUDr. U z PN bola vec expedovaná na x až 23.03.2016.

Pokiaľ sa týka druhého skutku, k tomu uviedol, že prioritnou povinnosťou sudcu je kontrolovať obeh spisu na okresnom súde a napriek vyťažnosti administratívy je v konečnom dôsledku sudca, či predseda senátu zodpovedný za lehoty, na ktorých je spis na príslušnom okresnom súde.

V záverečnej reči uviedol, že považuje návrh na začatie disciplinárneho konania za dôvodný, a navrhuje zrušiť napadnuté rozhodnutie a uznať sudcu za vinného z oboch skutkov a uložiť mu primeranú sankciu.

Disciplinárne stíhanému sudcovi bolo predsedom Disciplinárneho senátu dňa 29. júna 2017 zaslané odvolanie navrhovateľa a bola mu daná možnosť sa k nemu písomne vyjadriť. Takáto možnosť mu bola daná aj predsedom Odvolacieho disciplinárneho senátu prípisom zo dňa 27. júla 2017. Túto možnosť disciplinárne stíhaný sudca nevyužil.

Na verejnom zasadnutí Odvolacieho disciplinárneho senátu disciplinárne stíhaný sudca sa vyjadril, že nemá návrhy na doplnenie dokazovania v tomto konaní. Uviedol, že ak by mala byť vec 0Tp/181/2015 prekliknutá v elektronickom spise dňa 28.12.2015, nevie akým spôsobom, keďže jeho asistentka v tom čase mala riadnu dovolenku. Odvolával sa na doklady, ktoré predložil v tejto veci a ktoré boli oboznámené Disciplinárnym senátom prvého stupňa. Uviedol, že v decembri 2015 nemal pracovné voľno, bol na PN od 25.01.2016 do 07.02.2016 a na riadnej dovolenke od 20.-22.01.2016. Nechcel zvaľovať vinu na asistentku, bol si vedomý aj činnosti, respektíve právomoci predsedu senátu, no pracoval na tomto úseku asi 6 mesiacov po tom, čo v predchádzajúcom období výkon funkcie sudcu vykonával na civilnom úseku. Rovnakého pôvodu bola i jeho asistentka, ktorá bola na trestnom úseku asi 3 mesiace. V danom období, t. j. december 2015 až január 2016 tri až štyrikrát do týždňa pojednával, myslí si, že zodpovednosť je aj na súdnej tajomníčke, ktorá nepostrehla, že nastáva daná situácia.

Pokiaľ sa týka druhého skutku, v tomto nevidel konkrétne zavinenie z jeho strany. Rozhodol ihneď, ako mu vec bola predložená, ihneď aj vypracoval rozhodnutie a dal pokyn k expedovaniu. Vo veci sa nechce zbaviť zodpovednosti na úkor iného. Poukázal na prehľad pojednávanií, ktorý doložil do spisu z obdobia december 2015 až marec 2016. Od 04. apríla 2017 je reálne PN, i dnešným dňom je práceneschopný, trikrát bol za toto obdobie hospitalizovaný v nemocnici. V období od marca 2016 do nástupu na PN v roku 2017, teda do 04.04.2017 riadne vykonával funkciu sudcu.

V záverečnej reči uviedol, že Disciplinárny senát prvého stupňa vykonal obsiahle dokazovanie, vina mu nebola preukázaná a preto navrhuje odmietnuť opravný prostriedok podaný navrhovateľom.

Odvolací disciplinárny senát na podklade riadne včas podaného odvolania oprávnenou osobou preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozhodnutia i konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie bolo sčasti dôvodne podané.

Preskúmaním obsahu spisového materiálu Odvolací disciplinárny senát zistil, že prvostupňový Disciplinárny senát postupoval v disciplinárnom konaní správne a v súlade so zákonom pri zisťovaní a ustálení skutkového stavu vecí, avšak z vykonaného dokazovania prvostupňový Disciplinárny senát nevyvodil správny právny záver tým, že v prvom skutku (tak ako ho v týchto dôvodoch označil Odvolací disciplinárny senát) sa disciplinárne stíhaný sudca nedopustil disciplinárneho previnenia.

Podľa § 2 ods. 2 zákona o sudcoch a prísediacich, *sudca je pri výkone svojej funkcie nezávislý a zákony a iné všeobecne záväzné právne predpisy vykladá podľa svojho najlepšieho vedomia a svedomia, rozhoduje nestranne, spravodlivo, bez zbytočných prietahov a len na základe skutočností zistených v súlade so zákonom.*

Podľa § 30 ods. 4 zákona o sudcoch a prísediacich, *sudca je povinný vykonávať svoje povinnosti svedomito, v pridelených veciach konať plynulo bez zbytočných prietahov; vždy upozorniť predsedu súdu na neprímeraný počet pridelených vecí, ak zjavne hrozí, že ich nemôže vybaviť bez zbytočných prietahov.*

V súlade s týmto citovaným ustanovením **pre sudcu vykonávajúceho funkciu na trestnoprávnom oddelení** je povinnosťou dodržiavať o. i. aj základnú zásadu trestného konania, že „**Väzobné veci sú (orgány činné v trestnom konaní a súdy) vybavovať prednostne a urýchlene** (§ 2 ods. 6, veta druhá Trestného poriadku).

Zároveň sudca vybavujúci trestnú agendu vo väzobných veciach si musí byť vedomý povinnosti, že uznesenie musí vyhotoviť do 10 tich dní (§ 172 ods. 3, veta prvá s poukazom na ust. § 180 Trestného poriadku).

Žiadosť obvineného N.I. o prepustenie z väzby na slobodu bola predložená x dňa 22. decembra 2015.

Disciplinárne stíhaný sudca až 15. januára 2016 určil termín verejného zasadnutia na deň 03. februára 2016. Tento termín bol dňa 01. februára 2016 zrušený a nariadený bol nový termín verejného zasadnutia na deň 10. februára 2016.

Od 25. januára 2016 do 7. februára 2016 bol sudca práceneschopný.

Dňa 10. februára 2016 disciplinárne stíhaný sudca rozhodol a rozhodnutie bolo vypracované až dňa 03. marca 2017. Dňa 11. marca 2016 si obvinený proti tomuto uzneseniu podal sťažnosť a spis bol odoslaný ma poštovou prepravu dňa 23. marca 2017.

V dôsledku takéhoto postupu sudcu x JUDr. E.U. musel byť obvinený A.I. dňa 1. apríla 2016 prepustený **na** z väzby na slobodu.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že v danej veci je jednoznačne zrejmé, že disciplinárne stíhaný sudca JUDr. E.U., ktorému vec x sp. zn. OTp 181/2015 ako zákonnému sudcovi bola pridelená, napriek tomu, že sa jednalo o väzobnú vec, nekonal plynulo, bez zbytočných prietáhov. Odvolací disciplinárny senát nemohol zohľadniť námietky disciplinárne stíhaného sudcu, že jeho asistentka čerpala dovolenku, že táto bola na trestnom úseku len tri mesiace, že on v tom čase pracoval na trestnom úseku šesť mesiacov, keď predtým pracoval na civilnom úseku a v rozhodnom období ešte vybavoval aj civilné veci. Odvolací disciplinárny senát nemohol ani prihliadnuť na disciplinárne stíhaným sudcom predložený prehľad jeho pojednávanií v období od decembra 2015 do marca 2016, nakoľko nebolo preukázané, že by disciplinárne stíhaný sudca upozornil predsedu súdu na neprimeraný počet pridelených vecí a hrozbu, že ich nemôže vybaviť bez zbytočných prietáhov.

Podľa § 116 ods. 2, písm. g/ zákona o sudcoch a prísediacich, *závažným disciplinárnym previnením je zavinené konanie sudcu, ktoré má za následok prietáhy v súdnom konaní.*

Vzhľadom na hore uvedené skutočnosti Odvolací disciplinárny senát dospel k záveru, že disciplinárne stíhaný sudca potom, čo porušil povinnosti sudcu uvedené v § 30 ods. 4 zákona o sudcoch a prísediacich, naplnil zákonné znaky závažného disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 2, písm. g/ zákona o sudcoch a prísediacich, nakoľko v pridelenej veci zavinené nekonal plynulo a bez zbytočných prietáhov.

Z uvedeného dôvodu Odvolací disciplinárny senát napadnuté rozhodnutie vo vzťahu k tomuto skutku zrušil a skutok upravil v súlade so zisteným skutkovým stavom, rešpektujúc všeobecne platnú zásadu reformatio i peius.

Pokiaľ sa týka druhého skutku napadnutého rozhodnutia, tu sa Odvolací disciplinárny senát plne stotožnil tak so skutkovými, ako aj právnymi závermi Disciplinárneho senátu, pričom poukazuje na správne vyhodnotenie jednotlivých dôkazov tak, ako je to uvedené v odôvodnení napadnutého rozhodnutia.

Aj Odvolací disciplinárny senát, vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti nemá preukázané ani len čiastočné zavinenie disciplinárne stíhaného sudcu v danej veci a teda spáchanie disciplinárneho previnenia kladeného mu tu za vinu.

Disciplinárne stíhaný sudca v danej veci konal ihneď ak po výsluchu rozhodol a rozhodnutie v rovnaký deň písomne vypracoval a dal pokyn na jeho expedíciu, pričom nemal preukázateľne žiadnu vinu na tom, že vec bola nadriadenému súdu so sťažnosťou obvineného predložená po viac než mesiaci od jeho rozhodnutia.

Rozsah povinností sudcu pri rozhodovaní a vybavovaní pridelenej veci nemôže byť bez zákonného opatrenia resp. rozvrhu práce daného súdu pre príslušný súd rozširované až na úsek takej administratívnej činnosti súdu, ktorá nespadá do zreteľa jeho zákonných resp. i tzv. obvyklých povinností.

Ak však sudca je povinný v každej veci vykonávať svoje základné povinnosti vždy a bezozvyšku, je zároveň oprávnený dôvodne očakávať, že i každý člen jeho súdneho oddelenia (v užšom slova zmysle) alebo ostatní zamestnanci daného súdu (v širšom slova zmysle), vykonávajúci svoju funkciu vyplývajúcu zo služobného pomeru alebo z pomeru vo verejnom záujme, budú si rovnako zodpovedne plniť všetky svoje zákonné povinnosti, ktoré im zo zákona, resp. rozvrhu práce pre príslušný rok na danom súde vyplývajú.

Z toho dôvodu skutok v druhej časti napadnutého rozhodnutia Disciplinárneho senátu I. stupňa zostal týmto rozhodnutím nedotknutý a stal sa právoplatným.

Po takomto zrušení časti napadnutého rozhodnutia Odvolací disciplinárny senát, po uznaní viny iba za jeden skutok uvedený v návrhu na začatie disciplinárneho konania, dospel k záveru, že pri ukladaní disciplinárneho opatrenia disciplinárne stíhanému sudcovi podľa § 117 zákona o sudcoch a prísediach, je nutné prihliadnúť na rozsah a povahu porušenej povinnosti sudcu, spôsob konania disciplinárne stíhaného sudcu, následok a mieru zavinenia.

Na jednej strane vzal do úvahy osobu sudcu a jeho osobné referencie a na druhej strane akcentoval spôsob jeho konania a následok spočívajúci v narušení riadneho výkonu súdu, ktorý neumožnil obvinenému v praxi ustálenej a vyššími súdnymi autoritami, najmä Ústavným súdom SR zdôrazňovanej lehote, domôcť sa právoplatného rozhodnutia v jeho väzobnej trestnej veci, pričom zároveň porušil povinnosť konať prednostne

a urýchlene a povinnosť vypracovať písomné rozhodnutie v zákonnej lehote, resp. požiadať o jej predĺženie.

Odvolací disciplinárny senát podľa § 117 ods. 5 písm. b/ zákona o sudcoch a príseďiacich uložil disciplinárne stíhanému sudcovi disciplinárne opatrenie a to zníženie funkčného platu o 50% na obdobie 3 mesiacov. Takáto sankcia bola uložená na samotnej dolnej hranici časového rozsahu i objemu zníženia z funkčného platu.

Poučenie: Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.

V Bratislave 07. decembra 2017

JUDr. Stanislav L I B A N T , v. r.

predseda Odvolacieho disciplinárneho senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Lubica Kavivanovová